

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 " "
Negyedévre 3 " "
Egy hóra 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz. Hova az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszámítások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz József-tér,
Bancz-féle ház
Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatók el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Keleti kérdések.

Budapest, márczius 10.

Hazánk közvéleménye mulasztást követ el, ha a Balkán politikai viszonyainak alakulására időről időre vizsgáló tekintetet vetni elmulaszt. Bár mennyire igénybe vegyen is bennünket saját hazánk bepolitikai sorsa, bármily magas fokban bilincseljék is le figyelmünket a nyugati események: ránk rézve a legfontosabb terület a Balkán marad, mert evolúziói közvetlen befolyással vannak népeiségünk és államunk fejlődésére.

Ha körültekintünk a keleti népek közt, úgy találjuk, hogy a politikai forrás még mindig nincs bennük bevégezve. A Balkán-államokban még mindig nem szilárd alakulatokkal van dolgunk, az európai Kelet létesülési prozesszusa, melyben oly életbe vágóan vagyunk érdekelve, még semmiesetre sincs befejezve. Hogy állnak tehát jelenleg a dolgok a Balkánon? Romániában a konzervatív kormányzatnak Bratiano Juon bukása óta most van először tömör, majdnem elnyomó többsége a kamarában. Eddig a kormány kevés üdvöset alkotott az ország számára, mert folyton csekély többség támogatta, mely azonfelül koteriaszelemmel volt éltelve s így csakhamar szét-

ullott. Rumánia négy év óta állandó zsákmánya volt a kormány és a parlament válságoknak, melyek az országot kifelé megfosztották tekintélyétől, benn pedig feltartóztatták a meg erősödésben. Ha az erős többség, mely a mostani kabinet körül csoportosul, nem esik bele a régi eredendő hibába, akkor Rumániára a fallendülés egy új kora következett el; mit bizonynyal seivesen látunk e szomszédunknál.

Szerbiában már kevésbé kedvezők a viszonyok. A skupstina többségében kétségtelenül létezik egy lappangó válság. Katicis előbbi skupstinai elnök különös állása a legtalálóbban bizonyítja ezt. Valjon kitor-e nyíltan ez a válság s mikor, nem lehet előre megmondani, de a látszat olyan, mintha a radikális táborban készülő szakadás mögött bizonyos antidinasztikus áramlatok lappangnának. A radikális párt kebelében csirázó viszály mindenestre a közel jövő körébe hozott egy isméti kormányválságot. A Pasics-kabinet többé nem ura a mozgalomnak a radikális táborban s hogy tekintélyét, melyen a legújabb események a skupstinában nagy csorbát ütöttek, valahogy helyreállítsa, ahg kerülhet ki egy alapos rekonstrukciót, feltéve, hogy nem fog szükeágesnek bizonyulni tei-

jes újjáalakítása a miniszteriumnak. Bármint legyen, Szerbia válság felé hajózik s monarchiánk jól teszi, ha minden tekintetben örheiyén lesz, nehogy meglepő események által rohanassza meg magát, melyeknek bekövetkezése lehetséges.

Ami Bulgáriát illeti, Vulkovics meggyikolása Konstantinapolyban megint megmutatta, minő vezedelmek leskelődnek fölton e derék ország körül. Stambulow kormánya szerencsére meg tud mérközni e vezedelmekkel. Vas erélylyel örködik az ország belső nyugalma feletti, elfojt minden forradalmi irányzatot, melyeket a guruló rubel táplál, és iparkodik úgy a portához, mint a többi hatalmakhoz való viszonyában okos loyálitást követni, a mi Bulgáriát a legnehezebb viszonyok közt megóvjja minden külügyi bonyodalomtól.

Ez a mostani helyzet a három vezető Balkán államban.

Mint látjuk, Magyarországnak meg van minden oka arra, hogy szem elől ne téveszsze a balkáni viszonyokat.

A büntető törvénykönyv némely intézkedéseit módosító novellaris törvényjavaslat az igazságügyminiszteriumban immár teljesen elkészült s jelenleg a javaslatához csato-

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A mi képviselőink.

VIII.

Pap Géza dr.

A hega-szent-györgyi kerület országgy. képviselője.
— „Torontál” eredeti tárczája. —

Az országgyűlési csevegéseket még sohasem várta olyan mohó kíváncsisággal a mi közönségünk, mint a mostani országgyűlés megnyilta óta.

Bájos női fejceskék bujnak össze fölöttük, puha kacsók lázas kíváncsisággal bontják szét és keresik azokat és hamiskás szemek egyetértő mosolylyal néznek össze fölöttük.

Biz azok nem azt keresik, hogy lesz-e dühös felirati vita, vagy hogy a nemzeti párt nemzeti színeivel miként szívárványoskodik, hanem csak azt, hogy mit irnak Pap Gézáról, a herzig Gézácskáról, az aranyos kis Gézáról, a ki úgy szakadt el hirtelen ezeknek a szép olvasóknak a beczező környezetéből, mint a háladatlan fiu ahogy elszakad az anyai szárnyak féltő, puha melegéből, nem gondolva meg, vajjon lesz-e abban a nagy, abban a hideg világban olyan jó dolga, a hova a lelke, az esze kicsalta. És aztán csakugyan találnak a kedven-

czükről itt is, amott is sok mindent. — A „Pesti Hirlap” mindjárt az első ülés után azt írta, hogy „minden hely el volt foglalva, még az is, a melyik üresnek látszott, — bizonyosan a piczi Pap Géza ült benne!” Egy másik újságban már Beöthy Aldzsival mondatják el, hogy „bizonyosan a tantikája ölében került ide az ő 1200 szótöbbségével, a mennyi nem volt a házban, kívülle még háromnak sem.”

És a hamiskás arczok úgy felderülnek amint ezeket olvassák, az apró kacsók tapsolnak az újságíró ténsurak tréfái fölött, a kik ilyenkor nagyon szeretik a fiatal képviselőkkel szemben a vén rókok szerepét játszani.

Hanem hát messzevezetne mindannak a felemlítése, a mit a csacsogó ajkak olyan kedvteléssel adnak tovább, s a miből csak az érdeklődő szeretet édes színméze érzik ki. Ez állandóan kísérni fogja a fiatal honatya pályáját s rajzolja bár mézeskalács paripákon a viczeclapok, vagy akár Apponyi gróffal karöltve, széles Torontálban egészen másként fogják ezeket a gunyolódó képeket magyarázni, mert hát tudjuk azt a mi Gézánkról elég jól, hogy „kicsiny a bors de erős.”

* * *

Valamelyik pesti újság egészen komolyan

megfotografálta Pap Géza képviselői portréját és végül arra az eredményre jutott: hogy: „az eleméri Pap Simon fia.” Mintha csak azt akarta volna mondani: „könnnyü neki! Pap Simon fiának lenni nem babonaság.”

No hát a tisztelt újság nagyon tévedett, a mikor egyebet nem nézett ki belőle.

A minapában ugyancsak ünnepelték oda-fönn azokat a mágnásokat, a kik annak daczára dolgoznak, fáradsnak, küzdenek, hogy nem kénytelenek vele.

Valljuk be, hogy a mi középosztályunknál nem ilyen erős a munkára való törekvés, s a ki csak egy kicsinykét gentrynek érzi magát, elvárja, hogy megtegyék szolgabírónak vagy miniszteri fogalmazónak, és még jó, ha nem kíván magának szobrot nemzeti közadakozásból.

A mi Gézánk nem reflektált a gentrységre, pedig volna hozzá szépen anyagi kvalifikációja.

Az a gyönyörű birtok, a mi reá is néz, elég lenne arra, hogy egész életén keresztül szépen kocsikázzon, lovakat idomittasson, futtasson, mulasson. Hanem az ő ambicziója egy kicsit nagyobb dologra sarkalta.

Amint egyetemi tanulmányait Budapesten és Párisban elvégezte, idejött közigazgatási gyakornoknak. Kezdte ott, a hol más kö-

landó indokolás áll munka alatt. A javaslat tudvalevőleg csak a büntető törvénykönyv nagyobb hiányainak orvoslására szorítkozik, ezébe vesszi azonban a mellett némely új intézménynek életbeléptetését is, a melyek sorába tartozik különösen a feltételes elítélés s az ártatlanul elítélteknek kártalanítása.

A szőlőbirtoknak adandó újabb állami kedvezményekről rendelkező törvényben a szőlődezsma-váltás tartozások részben vagy egészben való elengedésére biztosított igényt a váltás-kötelezettek nagy száma elmulasztotta a kitűzött határidőben bejelenteni. Hogy az érdekelt birtokos közönség minél nagyobb mértékben igénybe vehesse a törvényben részére biztosított kedvezményeket, a pénzügyminiszter meghosszabbította a bejelentési határidőt folyó évi augusztus hó elsejéig, akként, hogy minden szőlőbirtokos, ki a filloxera által pusztított szőlőbirtokra nézve az 1883-1891 évek alatt részleges adóelengedésben, vagy a filloxera pusztítása követ kezében parlagon hagyott szőlőbirtokaján az 1883-1891. évek alatt ideiglenes adómentesség kedvezményében részesült, illetőleg erre vonatkozó igényét törvényes időben bejelentette, szőlődezsma-váltás tartozásának aránylagos leírására irányuló igényét folyó évi augusztus hó 1-ig a községi elöljáróságnál vagy az illetékes pénzügyigazgatóságnál bejelentheti.

HIREK.

A márczius tizenötödiki ünnepély hangversenyének próbái nagy serénységgel folynak, és a rendezőség mindent elkövet, hogy ez az elsőnek megünnepelt hazafias estély teljesen kielégítse a várakozást. Az érdeklődés a közönség részéről napról-napra fokozódik, és így kilátás van arra, hogy az ünnepély impozáns hallgatóság előtt fog végbemenni.

A sorozások eredménye. A Nagy-Beeskerek városi sorozó járásban e hó 9. és 10-én ejtettek meg az idei fősorozások. A sorozó bizottság polgári elnöke Vécsey István volt. A közös hadsereg részéről

zónséges halandó. De míg más prakszik azon töprengenek, hogy az államvizsga terhéül Keeskeméten vagy Sárospatakon könynyítsék-e meg magukat, Pap Géza már a jogtudori kutyabört is megszerezte. Mint doktor-juris lett másodaljegyzővé, udvariasan helyet adva az első aljegyzőségre egy nálánál idősebb tisztviselőnek, habár talán őt is megválasztották volna.

Hertelendy főispán azután nemsokára kinevezte Torontálmegeye tiszteletbeli főjegyzőjévé. Az egész országban aligha volt nálánál fiatalabb tb. főjegyző.

Igen szép karriére várt reá tehát már a megyei szolgálatban is, még pedig a maga érdeméből. De előretörékvő lelkének szűk volt a megyeház. Nagyon hamar letette az ügyvédi vizsgát s tréfásan emlegette, hogyan fogja a kliensei érdekeit megvédelmezni. Azt hittük, fiskálisnak készül. Pedig a selma már akkor ott ringatta keblében azt a vágyat, hogy képviselővé legyen.

Lehet-e szebb pályát képviselni egy mai fiatal emberre, mint az ügyvédi és képviselői pályát egy kalap alatt? És ő elérte azt. Sem protekció, sem családi érdekek nem támogatták benne. Csak a szorgalom, az értelem, a munka emelte fel, a mik mindenikéről megyei szolgálatában is szép tanúságot tett már.

És mégis, a képviselőséghez talán egyetlen hónapja sem jutott olyan tragikus idő-

Szerdics alezredes, a honvédség részéről pedig Strauber százados voltak jelen. A város részéről Perisics Zoltán dr. főjegyző, mint sorozási tisztviselő jelent meg. A sorozások eredménye fényesnek mondható. Elővezetett összesen 243 helybeli hadköteles. És pedig 9-én az I. és II-ik korosztályból, 10-én pedig a III-ik korosztályból a helybeliek és az itt tartózkodó idegenek. Besoroztatott 113 hadköteles. Az állítási lajstromba visszahelyeztetett 91, mint fegyverképtelen töröltetett 29, trahomásnak felátatott 2, felülvizsgálatra küldetett 6 és katonai kórházban elhelyeztek 3 hadkötelest. Egy éves önkényesnek besoroztatott 2 hadköteles. A sorozásnál a polgári orvosi teendőket Haidegger Lajos dr. városi főorvos végezte.

A Nagybeeskereken létesítendő „Ezredéves Emlék Szeretetházra“ újabb adakoztak: Vécsey István 10 frt, Rézkevei takarékszövetkezet 5 frt, császári ref. egyház 3 frt, hajdu-szoboszlói takarékszövetkezet 2 frt, Péterfy Lajos, Jakab János, harasztosi ref. egyház 1-1 frt, Koos Iréné 60 kr. Összesen 23 frt 60 kr, mely a már kimutatott 125 frt-hoz adva eddig összesen 148 frt 60 kr. Kamatozik a torontáli takarékszövetkezet és hitelbankban.

Nagy szélzugás volt két nap óta a városban. A nagy hóolvadás által előidézett légváltozásból olyan szélzugás támadt vidékszerte, hogy időközönként valóságos szélviharra nőtt ki magát, és zugott, füttyölt a szél akár valami népballadának csinálta volna a hangulatot... A szélnek azonban kevésbé volt metsző a hidege, úgy hogy ma délre már jóformán leolvastotta a házfedelekről az előtörő tavaszi napsugár a havat. Az utcákon persze előállott az áldott locs-pocs és a nagy erővel dúló szélzugásból nem lett más mint sár és luesok...

Köszönetnyilvánítás. A február 7-én a „Nagybeeskereki kereskedő ifjak egylete“ rendes közgyűlésében kisorsolt 150 drb 2 forintnyi részjegy után f. év márczius 7-éig 59 drb lett visszaváltva, 91 drb azonban közajándékozott és pedig értékükhöz mérten az egyletnek gyűlési határozata értelmében az egyletnek következő jölteveői által: Deutsch Zsiga 38 frt, Nagybeeskereki Lloyd-társulat 12 frt, Nagy-

ben, mint Pap Géza. Biztos diadala, óriási többsége meg volt ugyan már előzőleg is, de a választás sikerének zaja már csak édes apja koporsója mellett hatott el hozzá.

Öröm és gyász vegyült össze az eleméri uri ház vendégszerető termeiben. Kiterítve volt a legjobb, legszeretőbb apa, a ki gyermekeinek nevelését, a családi vagyoni kezelését oly kiváló tapintattal vezette, másoldalt pedig megnyit neveltje előtt az a széles medrű, fényes pálya, a melyre ifjui lelkesedése vonzotta.

Pap Géza közpályája voltaképpen most veszi kezdetét. A kerület, a melyet képvisel, a legjobb auspiciumok között választotta meg, mert az ő képviselőtében fogja tölteni legszebb éveit, az ő érdekeiben érvényesíteni legjobb tehetségeit.

Eddig a nemrég elhunyt herceg Thurn-Taxis Egon képviselte a bezaszentgyörgyi választókerületet. Kifogástalan gentleman volt, előkelő magas szikár, választóival barátságos, udvarias, előzékeny. Nagyon megérdemelte, hogy annyira szerették, becsülték.

Hanem a grand seigneur ritkán vagy alig mutatkozott a képviselőházban.

Pap Géza egészen más genre. Férge, mozgékonny, a merev méltóság helyett életteljes eievenséggel van tele, a ki nem fogja

beeskereki népbank részv. társ. 10 frt, Fuchs Sándor 10 frt, Mihajlovits Milan 8 frt, Novák J. C. 8 frt, Pleitz Fr. Pál 8 frt, Hiller László 6 frt, Wechsler Samu 6 frt, Klein Mór 4 frt, Schulmann Fülöp 4 frt, Gerő Gyula Bpest 4 frt, Felixdori szövögyár Bécsben 4 frt, Hirsch Lajos 4 frt, Wolfitz Ernest 4 frt, Sam. F. Goldberger és fiai Bpest 4 frt, Strasser Jakab, Goldschmidt Jakab Bécsben, Reichl Lajos Bécsben, Scheiber Ármán, Lang Károly, Rakits Kosta, Tyroch István, Stankovits Velimír, Csermák Árpád, Wagner András, Koppel Károly és Wagner Bécsben, Braun Mór, Schwarz Adolf, Liptay István, Bene Dezső ifj. Telfel J., Kadelburger Lipót, Magyar Károly dr., Braun Ecskáról, Andel Károly, Daun Gyula, Haidegger Ödön, Berényi Bódog, Regenhart és Raymann Bécsben, két két firtot o. é. Azonkívül még ki nem sorsolt részjegyekben ajándékozta: Regenhart és Raymann ezé Bécsben 8 firtot. Kellemes kötelességünknek tartjuk minden előbb nevezett urnak illetőleg ezégek e helyen is legghálásabb közönetünknek kifejezést adni. Az egylet vezetősége.

Az „Untauglich“ primás Az ex-király Milának, a cigányprimás druzsájáról, a jökepi nagybeeskereki Milánról szól az ének, kiért tegnap nagy drukban volt az egész banda, mert hát a szigorú tiszt- és doktor urak elé járult a Milán. Bezzeg nem azért, hogy valami fájtos nótát muzsikáljon a füllükbe a kvaterkák mellé, hanem hogy megmutassa milyen legény lenne a gáton, ha a katonabanda marsára kellene neki gyalogolni hegedű nélkül a nehéz „ez kumpakkal“. Éppen nagy sirás volt a sorozó terem előtt, — mert derék cigánylegényre mondták ki a „tauglich“-ot, mikor Milán a mérték alá állott. Milán hallotta, hogy katonáéknál el kelne egy jó muzsika is, és így ijedtében valamennyi nótá kirepült a fejből. A tiszt- meg a doktor uraknak azonban kiderült az arca, mikor a cigányprimás a mérték alá állott. Szépen megalkarta magát hajtani, hogy megkérdezze, nem parancsolnak-e egy jóféle magyaros nótát, avagy talán jobban tetszenék egy valzer? A főorvos odasugott eközben az alezredesnek, ez pedig helybenhagyólag bólintott, mire aztán az ezredorvos is oda hallgatott a titoknak és a hogy egy kicsit tovább ijesztették a szorongó primást szigorú tekintetükkel, végre mindnyájan elmosolyogtak magukat és az ezredorvos kimondta a mentő szót: „Untauglich!“... Milán rohanva rohanat kifelé és a banda valóságos üdvriadallal fogadta a megmenekült primást, ki most már vadtiltással fogja huzni örömeiben, hogy „okt bernek elsején nem kell berukkolni...“

elhirtelenkedni feltűnési viszketeggel parlamenti szereplését, mint azok, a kik helyzetüket eként sietnek kiaknázni. Az ő munkás, csendes természete, alapos készütsége meg fogja választani az alkalmas időt, a mikor felszólaljon. És hogy gyakran fog azután felszólalni, azt hihetővé teszi az, hogy a legifjabb képviselői generációban aligha van nálánál képzetesebb egyén és a ki olyan prakszissal dicsekedhetik a terén, a minőt ő szerzett a megyegyűlések folyamán.

E sorok írása közben nem egyszer jut eszünkbe, hogy Pap Géza barátunk nem csak a szép asszonyoknak, lányoknak hiányzik, a kiknek kedvence volt, de hiányzik nekünk is, örökké mosolygó barátságos arczával, szíves előzékenységével, mindenben való részvevésével, a mi csak a beeskereki társas életet megmozgatta.

De hát vigasztal az a tudat, hogy nem szakadt el tőlünk egészen. Mint eleméri birtokos bizonynyal gyakran jön közénk országos gondokat kiheverni, mint megyebizottsági tag pedig hihetőleg élénk részt vesz a megyei ügyek intézésében. Bármikor jön is, itt mindig szívesen látott vendég lesz, mert azok, a kik örömmel látják emelkedését és előre is szép jövőt jósolnak neki, mindenha ápolni fogják barátságát s meleg érdeklődéssel kísérik pályáját.

S. D.

Ennél is jobban mulatott a sorozó bizottság egy másik czigányon, a ki mikor meghallotta a „Tauglich!“ szót, dühösen odaszólt az ezredorvosnak:

— „Mach ka Dumheit.“ . . .

— **Ramazáni kirándulás Konstantinápolyba.** A magyar államvasutak budapesti városi menetjegyjárodája a husvéti ünnepek alkalmából társas kirándulást rendez a török fővárosba. A mohamedánok híres ünnepe, a harmincz napon át folyó Ramazán alkalmával nyilatkozik a mohamedán élet a legszebben és legérdekesebben. Ez ünnep ápril elején kezdődik és így a kirándulónak alkalmuk lesz a török ünnepek csodálatos, majdnem ezeregyéjszerű pompáját végig nézhetni. Hogy a ramazán fénypontját jobban megcsodálhassák, a kirándulás napját április hó 9-re, vagyis virágvasárnap előtti szombatra tűzte ki a menetjegyjároda. Az ezen kirándulásra vonatkozó programmal s bármínemű felvilágosítással készséggel szolgál a fenti menetjegyjároda.

— **Nyilvános köszönet.** A nagybecsereki izr. négyelet elnöksége kellemes kötelességét teljesíti, a midőn Egger urnak 5 frtnyi nemes adományáért mely köszönetét kifejezi. Hiller Czäczilia II. elnökü.

— **Magyar sportsman Afrikában.** Zubovits Fedor ismert sportsman tudvaleg most Afrikában vadászik oroszlanokra. Machombieből (Tunis) február 17-iki kelettel egy bécsi lapnak a következőket írja: „Egy kis vadásztársaságot képezünk, mely az Atlasz hegységet szemelte ki. Alig érkezünk ide, megtudtuk, hogy a vadászat a hegyekben nem oly könnyű, mint a sikk Saharán s hogy kellő támogatás nélkül végtelen nehézségekkel kellene küzdenünk. E megfizethetlen támaszt az osztrák-magyar főkonzulban, Pitner Ernőben találtuk. Pitner számunkra a tunisi francia kormánytól nyílt rendeletet eszközölt ki a ghordimani kaidhoz és parancsot a fedsai brigadier-forestierhez. E parancsok ránk nézve megbecsülhetlen fontosságúak, mert kötelezik az illető funkcionáriusokat, hogy mindenről gondoskodjanak, a mire a vadászathoz szükségünk van. 18-án ismét elutaztunk. Ghordiman Tunisztól 250—300 kilométernyire van, az Atlasz lábánál. Ez állomásig vasuton utazunk, de onnét karavánal Fedsáig, mely körülbelül 40 kilométernyire van Ghordimantól. Fedsa, egé-

szén kis arab fészek, az Atlasz hegységen, 3000 lábnyi magasságban fekszik; a brigadier-forestiernek székhelye és az erdészegedeknek, kik kizárólag afrikai vadászokból (chasseurs d'Afrique) soroztatnak. Fedsában az említett kis csapatokon kívül nincs más, mindamelllett telefon összeköttetése van Ghordimannal. A vadászat Fedsában igen gazdag, sok vaddisznó és sok szarvas is van. Ez az oka, hogy párduczok és oroszlanok itt oly szívesen tartózkodnak. A beuszülöttek állítása szerint a párducz itt veszélyesebb, mint az oroszlan. Nem oly kicsiny, mint a minót a Saharában és Suddában tigris-macska néven találunk, hanem csaknem oly nagy, mint egy kifejlett nőstény oroszlan.“

— **Egy exotikus herceg baja.** Soohait Sing herceg, a volt benaresi rajah, a kit az angolok allahabadi királyságából száműztek, mint Párizsból táviratozzák, néhány hó előtt Suresnesben, közel Párizshoz telepedett meg. A hercegnek nincs épen rossz dolga, mert az angol kormány 150.000 frank évjáradékot fizet neki, a mi elég tisztességes megfizetése a semmittevésnek. Csak hogy a derék ur egy sereg bajadert vitt magával új hazájába, a kik oly szabadosan viselték magukat, hogy még a nem épen túlságosan szemérmes francia szomszédok is megsokalták. Emellegva a hercegnek a háziura felmondott, de az exrajah hallani sem akart arról, hogy kellemes lakását ott hagyja. Most azután a rendőrség avatkozik a dologba s a szegény rajath minden tiltakozása daczára kitelepítette.

— **Az új Ázsia.** Derék osztrák szomszédaink egy alkalmat se mulasztanak el, ha elmondhatják, hogy mily hátramaradt népesség vagyunk mi. Most hát történt valami egyik nagyobb városukban, ami után bátran jelzőtáblát állíthatnak a szóban forgó város kapui elé ily felirással: „Uj Ázsia.“ Klagenfurtban ugyanis az osztrák kereskedelmi miniszter telefont akart létesíteni, de ez a terv dugába dőlt, még pedig azért, mert egyetlen házi ur sem engedte meg, hogy a telefonhuzalokat az ő házához erősítsék. S még ezek az emberek beszélnek civilizációról!

— **Nő a jogtudományi tanszéken.** A nők teljes emancipációja, habár lassan, de fokozatosan mégis csak halad. Csak most közöltük, hogy a közös pénzügyminiszter

egy női orvost nevezett ki Boszniába, kerületi orvosnak. Zürichből most azt az érdekes hírt közlik, hogy az ottani joggyetemen Kempin Emilia dr. jogtudornót magántanárnak neveztek ki. Kempin Emilia dr. e hó 4 dikén tartotta első előadását, zsufolt tanteremben.

— **Megőrült telekkönyvvezető.** Sopronból írják, hogy Kovács ottani telekkönyvvezető megőrült. A szerencsétlen emberen már régebb idő óta mutatkoztak a szellemi hanyatlás jelei. Kovács, mikor kitört rajta az örültség, megsebesített egy rendőrt. Az örültet a kórházba szállították.

— **Megboszult veteránok.** Fiumében az ottani veteránok parancsnoka, Schädle, és ifjabb Barcih ügyvéd párbaft vívtak, melyben Barcih halálosan megsebesült s egy óra mulva kiszenvedett. Az elhunyt a hírhedt ellenzéki Barcihnak a fia. Az összetűzésre a veterántestület megsértése adott okot.

X— **Mint bebizonyult fájdalom csillapító háziszertül** köszvény és eszuznál ajánljuk a Kwizda-féle köszvény-fluidot a körgyógyszertárból Korneuburgban, Bécs mellett.

Irodalom és művészet.

* „Az én falum“ czim alatt Csóór Gáspár, a „Szegei Híradó“ kiváló tehetségű fiatal munkatársa egy kötet vig elbeszélést ad ki. A kötet 10 ivre terjed és április hó első napjaiban fog megjelenni. A megrendelések és előfizetések ez évi márczius hó 25-ig Endrényi Lajos könyvnyomdájába (Szegei, Tisza Lajos-körút 71. sz.) intézendők. A kötet ára 1 frt lesz.

* Az „Ország Világ“ képes hetilap ez évi 10-ik számának tartalma a következő: „Delila“ (regényfolytatás) Beniczky né Bajza Lenkétől; „Mulik a tél“ (költemény) Jakab Odontól; „A Rigócziak“ (elbeszélés) Bársony Istvántól; „A szerelemrend lovagja“ Redfield Richárdtól; „Az új bankormányzó“ Kohn Dávidtól; „Történet az éjszakából“ Somfai Jánostól; „Abrándok“ Seras Matild regényének folytatása; „Lemondtam arról“ (költemény) Lányi Irmától; „A New-York új elnöke“, „A buesuzó farsang“, „A hétről“, továbbá irodalom és művészet, nők világa, talányok stb.

1884—49. „Történelmi Lapok.“

— A „Torontái“ eredeti tárczája. —

A régi „szép kis Erdély“ szive ismét magasztos eszméért dobogott fel s a lelkesedés tüzeben immár az „ige testté lett.“ Már nemcsak szólhatunk, de beszélhetünk is róla. A Kolozsvárott létesített 1848—49. orsz. ereklye-muzeum már maga is szükségessé tette oly lap megindítását, mely ama nagyvezetességű időszak emlékeivel foglalkozzék, de különösen kívánatosá tette a mindeddig csak hagyományban élő emlékezés, meg az is, hogy valahára legyen honvédegyesületeinknek országos hivatalos közlönye. Ez okon indította meg f. évi febr. 1-én Kolozsvárott egy szerkesztő-bizottság, (melynek elnöke Inczedy Sámuel, nyug. ezredes, tagjai pedig Szigethy Miklós ezredes, Végh Bertalan ezredes alelnök, Berde Mózes, Esterházy Miguel gróf, Fináli Henrik dr., Gáman Zsigmond, Gyarmathy Miklós, Huszár Sándor báró, Kövály László, Martin Lajos dr., Sárkány Ferencz, Szász Gerő, Szabó Sámuel, Tamásy János 48—49-es honvédek) az 1848—49. Történelmi Lapok-at. A lap czélját maga a bizottság a nemzethez intézett felhívásában így jelöli meg: „E lapal havonkint kétszer megjelenő képes folyóiratot indítottunk, hogy hazánk legnevezetesebb korszakának történelmi adatait addig, a mig annak szereplői életben vannak, összegyűjtsük, a már megírottak hézagait kiegészítsük, a történelmi munkákba becsuszott tévedéseket tisztázzuk s a nagy napok eseményeinek ismeretét terjesszük, emlékét kegyelettel ápoljuk s megőrizzük. Nemzetünk iránt való szeretet, sza-

badságharcunk emlékei iránt való kegyelet, a multak történelmi adataiból merített tapasztalatokon okuló jövőbe vetett hitünk és bizalmunk ösztönöz és lelkesít e munkára. E munkában való részvételre tért nyitunk mindazoknak, a kik adatokkal az események megvalósításához hozzájárulni tudnak és készek.“

Valóban dicséretes a törekvés, nemes a czél s időszerű a terv. Legfőképen a szóbeli hagyományok gyűjtésével kell sietni; mert a kik a szabadságharc vérmézőit jarták, azok közül a honvédek közül alig élnek már harminczezeren, s ezeknek feje fölött csak azóta is, hogy utoljára harczoltak a hazáért, négy évtíznel több haladt el.

Hazafias kötelességet teljesít mindenki, ha e törekvést és a czél elérhetését akár adagyújtással, akár a derék vállalat pártolására buzdítással elősegíti. Epen azért, hogy a közönség részint az ügy, részint a folyóirat felől kellőleg tájékozott legyen, örömmel csatoljuk ide az eddig megjelent három szám tartalmának áttekintő ismertetését.

Első számát két kép díszesíti; a Kossuth Lajosé, ki a szabadságharc nagy napjainak legnagyobb élő alakja, és a Tisza Lászlóé, ki most a honvédegyesületek országos központi szövetségének elnöke. Van e számban: okmánytári közlemény, tárcza (Epizód Budavár bevételéről), életrajz (Tisza László), levelezés, hírek a honvédegyesületek köréből, elhunyt honvédekről s több másról. De igen érdekes benne az 1848—1849. orsz. ereklye-muzeum igazgatóságának azon határozata, hogy az országban még élő 1848—1849-beli honvédek arcképeit összegyűjti s azokat

honvéd-egyletenként albumokba helyezi s így fogja megőrizni az utókor számára és mindenik arcképhez mellékelik az illető honvéd életírását röviden.

A második szám „Funtinelle“, azon csata helyének képét közli, melyben 1849. július 13-án a márcziusi napok ifju Demosthenesét, a „Rákóczi-szabadesapat“ vezérét, Vasvári Pált, midőn megsebesülve az ellenség kezébe került s hiába kérte, hogy vezessék Janku elébe, egy Tógyer Gavrilla nevű dadogó paraszt lándzsájával agyonütötte. A róla szóló cikk azon kegyeletes indítványt teszi, hogy emeljenek e helyen egy „Vasvári Emlék“-et, még pedig, hogy a rongálásnak jobban ellentálljon, kövekből egy hatalmas gulát. A tárczában emigrans-dalok vannak. Egyéb közlemények, mint az első számban.

A harmadik szám már megkezdte a „Honvédek Albuma“ közlését. Rövid életrajzaik kíséretében öt honvéd arcképe van benne. Az okmánytárban olvasható egy Turinban kiállított honvédigazolvány és egy megható részvétellel, melyet 1849. január 29-én iratott Bem tábornok gróf Mikes Kelemen Mátyás huszár ezredes özvegyének, midőn férje Szeben falai alatt, ágyugolyótól találva, elvérzett a „becsület vérmézőjén“.

A többi kisebb-nagyobb közleményeket most mellőzve, még csak a folyóirat terjedelmes voltát és csinos kiállítását kell megdicsérnünk s megjegyeznünk, hogy ára negyedévre csak 1 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal, hová a lapot illető minden küldemény intézendő: Kolozsvár, Hossz utcza 3. szám.

* Az „Élet“ című folyóirat ez évi harmadik száma a következő tartalommal jelent meg: „Az éhezőkért“ felhívás az „Élet“ t. olvasóhoz; Gaál Jenő „Munkások vasárnapi oktatása“; Gripenberg Alexandra bárónő: „Éjszaki levegő“; Apáthy István „Képesség és ambíció“ (költemény); Ötvös Szilberstein Adolf „A jövő válsága“ (vége); Guttenberg Pál „Egy józan leány“; Koltaj Virgil „Alarczos bában“; Zempléni Árpád „Egy leány emléke“ (költemény); Demolius Edmond „A szocializmus“ (folytatás); Canth Minna „A szegény nép“; Kiss Béla „Magasba tört“ (költemény). Ezenkívül: irodalom, művészet, közgazdaság stb.

* A „Képes Családi Lapok“ legutóbbi száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Az ifjúkor regénye, Regény (folyt.) Irta Tolnai Lajos. — A csillagok (költemény) Inczedy Laszlótól. — Devlajeff tabo nok (Rajz az orosz életből) Váradi Antaltól. — Két szem kávé (Vig beszély) V. Gaál Karolinától. — A kit a vihar hozott (Elbeszélés) Dombay Hugótól. Gondolatok — A szabadságról (költemény) Kisfi Bélától — Henriette gróf (Elbeszélés. Ford.) Murányi Kornéliától — Zsidó költők (Makai Emil műfordításai) Irta F. S. — Császári gaztettek (Regény. Folyt.) Bába Páltól. Humor — Mindenféle: A hét tükre (Csevegés) Mefisztótól. — Képeinkhez. Hymen. Képeink: Fraknoi Vilmos dr. — Jókai Mór kézírása. — A képeskönyv. — Öltözöben. — A piacon. — A hü Phylax. — Jön a banda! — Regény melléklet: A tanácsos leánya (Regény) Vajda Vilmostól. — Melléklet. „Hölgyek Lapja“ divatképekkel.

Táviratok.

A képviselőházból.

Budapest, márcz. 11. (A Torontál eredeti távirata.) A képviselőházi mai ülésén mindenekelőtt Bánffy Dezső báró, elnök, bejelentette, hogy a bíráló bizottságok Molnár József és Csávossy Béla mandátumait helyeseknek találták, minél fogva nevezettek igazolt képviselőknéket jelentettek ki.

Ezután Kubinyi Árpád szólalt fel. Kijelentette, hogy ismeri a felvidék viszonyait, s azokat éppenséggel nem találja oly sötéteknéket és borzasztóknak, a minőknek azt az ellenzék látja. Szalay Lure olyasmiket állított az árvamegyei viszonyokról s az árvamegyeiek éhínségéről, a mik merőben ellenkeznek a tényekkel. Szóló beutazta a felső vidékeket, s személyesen szerzett tapasztalatokat azokról a bajokról, a mik ott mutatkoznak. Szalay a kormányt télelenséggel vádolta, holott szóló meggyőződött arról, hogy a kormány mindenütt segítséget nyújtott.

Az éljenzéssel fogadott beszéd után Beöthy Ákos szólalt fel. Hosszabb beszédben támadta a kormányt s beszéde végén a kormány fehrati javaslatát elvetette s az Apponyi Albert gróf által benyújtott javaslatához járult.

Darányi Ignác a szabadelvű párt lelkes éljenzése között szólalt fel ezután. Fényes és nagyhatású beszédben mutatta ki, hogy a nemzeti párt minő kapkodó, állhatatlan politikát követ. Nagy derűtseget keltett, midőn kijelentette, hogy akkceptálja Apponyinak az iskolás gyerekekről mondott hasonlatát. Akkceptálja pedig azért, mert régi tapasztalás bizonyítja, hogy az iskolás gyerekek bukásuk-

ért mindig a tanárukat okolják, holott bukásuknak rendszerint ők maguk az okai.

A zajos hatású beszéd után öt percnyi szünet következett.

Szünet után elsőnek szólalt fel:

Hegedüs Sándor, a ki ezuttal valóságos szónoki diadalt aratott. Kimélet nélkül, sok iróniával és szarkazmussal leplezte le azokat a népeket, a kik a választási harcok folyamán olyan ropant lelkesedéssel küzdöttek Apponyi mellett. A beszéd e részében Torontálmege is szóba került.

Szónok előbb Maros-Vásárhelyről és Kolozsvárról beszélt, a hol a nemzeti párt a legultrább nemzetiségi eszméket pengette, s nagy fufanggal igyekezett összhangzásba hozni ez igéreteket a magyar állameszme megerősítésével és fejlesztésével.

Ezután Torontálmegeyére tért át. Az ottani kerületekben, a hol a párt jejelteket állított, Ugronista elvekkel igyekezett azokat zászlója alá toborzani. Felolvassa ezután a nemzeti pártnak a torontáliakhoz, speczialiter a párdányi választókerület polgáraihoz intézett kiáltványát, mely így végződik: „Zsivio Kossuth!“ (Zajos éljenzés.)

Hegedüs Sándor: Kérem, nagyon kis betüvel volt!

Utánna azonban nagyobb betüvel volt írva: „Zsivio Apponyi!“ (Nagy derűttség. Zaj a baloldalon.)

Hegedüs Sándor (folytatva): És a legnagyobb betükkel ezt nyomták a kiáltványra: „Zsivio Sik Sándor!“

Miután a szónok beszédét befejezte, a szabadelvűpárt riadó éljenzésbe tört ki, s perczekig tüntettek Hegedüs mellett, a kinek számosan gratuláltak. Az ellenzék ellentüntetést rendezett, s hangosan éltette Apponyit.

A mai ülés alatt következett Bánffy Dezső báró első rendre utasítása is. Természetesen Károlyi Gábor gróf kapta azt, a ki Darányi Ignácot beszéde közben a legképtelenebb közbeszólásokkal zavarta. Az új elnök ez alkalommal élt először fenytő jogával. Erélyes rövidséggel utasította rendre a rendetlenkedőt, a miért a jobboldal részéről szivélyes ovációban részesült. A baloldal zugva fogadta az elnök „erőszakoskodását“, s úgy beszélt, nagy terveket sző ellene.

Az ülés vége 2 óra után.

A király utazása.

Budapest, márcz. 11. (A Torontál eredeti távirata.) A király Öfelsége ma Trieszt közelébe, a Miramare kastélyba utazott.

Ováció Szapáry mellett.

Budapest, márcz. 11. (A Torontál eredeti távirata.) Szapáry Gyula gróf miniszterelnököt, ma este a szabadelvű párt tagjai, a klubba érkezése alkalmával zajos ovációval fogadták. Az ovációra Szapáry gróf tegnapi nagyhatású beszéde szolgáltatott alkalmat.

Miniszterválság Szerbiában.

Budapest, márcz. 11. (A Torontál eredeti távirata.) Belgrádból érkező sürgönyök szerint Gyája, szerb miniszter ma állásáról leköszönt.

Csáky István gróf temetése.

Budapest, márcz. 11. (A Torontál eredeti távirata.) Csáky István grótot e hó 8-án temették el a család sirboltba, a közönség nagy részvétele mellett. A gyászszertartást a székesi püspök végezte.

Vilmos császár beteg.

Budapest, márcz. 11. (A Torontál eredeti távirata.) Berlii jelentés szerint Vilmos császár könnyebb természetü meghülés következtében ágybau fekvő beteg s azért ma nem is vette át a jelentéseket.

Választási mozgalmak.

Budapest, márczius 11. (A Torontál eredeti távirata.) Kecskeméten Ugron kerületének vezérbizottsága tegnap tartott ülésében Bartók Lajost nagy lelkesedéssel kikiáltotta képviselő jelöltjének. Megválasztása — valószínűleg ellenjelölt nélkül — biztos.

A főváros az inségeseknek.

Budapest, márczius 11. (A Torontál eredeti távirata.) A főváros közgyűlése tegnap az árvai inségeseknek 2000 forintot szavazott meg.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözséről.

(A Torontál eredeti indósitása.)

Budapest, márczius 11. (A Torontál eredeti távirata.)

Határidő-üzlet:

Buza tavaszra 10.22—24.

Buza őszre 9.19—21.

Buza juli.—aug. 9.27—29.

Tengeri máj.—jun. 5.30—32.

Zab tavaszra 5.88—90.

Káposzta repceze 13.25.—35.

Sertéskereskedelmi csarnok.

— Budapest-Köbányán. —

Köbánya, márczius 10. A) Hizott sertésárak: I. Magy. elsőrendű: 1. Öreg nehéz (páronkint 400 klgramm felüli sulyban) 45¹/₂—46¹/₂ kr. — 2. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr. sulyban) 44—45 kr. — 3. Fialat nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) 47¹/₂—48¹/₂ kr. 4. Fialat közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 47—47¹/₂ kr. 5. Fialat könnyü (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 45—46 kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) 45—46 kr. 7. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 44 45¹/₂ kr. 8. Könnyü (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyb.) 44—46 kr. III. Romániai: 9. Nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) — kr. 10. Közép (páronkint 250—320 klgr. sulyban) — kr. 11. Könnyü (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): 12. Nehéz (páronkint 240 klgron felüli sulyban) — kr. 13. Könnyü (páronkint 240 klgrig terjedő sulyban) — kr. V. Szerbiai: 14. Nehéz (páronkint 260 klgron felüli sulyban) 45—46 kr. 15. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 44¹/₂—45¹/₂ kr. 16. Könnyü (páronkint 220) klgrig terjedő sulyban) 43¹/₂—44¹/₂ kr.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Jurkovic Aladár.

I. RÉSZ

(11-ik folytatás.)

Valami munka után járt folytonosan. Angolul pompásan beszélt, s így remény lehetett, hogy mihamarabb talál is foglalkozást. A dolog azonban mégis nehezen ment. Csak sok utanjárás és még több koplalás után sikerült bejutnia egy kórházba, a hol szolgái állást kapott. Buzgalommal, kedvvel, ügyesen végezte ezt is. Rövid idő múlva előléptették. Betegpótlóvá lett. Majd a kórházi gyógytárban alkalmazták. Előbb mint laboranost, később mint segédet. Gyorsan tanulta meg mesterségét, s csakhamar ügyesebb volt valamennyi tanult segédnél.

Már mint kész gyógyszerész ment New-Yorkból Chicagóba, a hova hívták. Már akkor jó fizetése volt, s miután a nap legnagyobb részét dologgal töltötte el, keresménye megmaradt, s lassanként kis tökévé szaporodott.

A munka, a verseny, a teremtés, meggazdagodás láza általában roppant változást idézett elő ebben az emberben, a ki itthon léte alatt mitől sem irtózott inkább, mint a munkától, a ki csak léhaságoknak élt, s a ki tetemes vagyonát néhány év alatt eszeveszett dorbézolásokra költötte el.

Megkomolyodott. Élvezetet, gyönyört talált a munkában. Bűnbánóan, restelkedve gondolt előbb viselt dolgaira, s teljes erővel, egész lélekkel igyekezett megjavulni. Lilla gyakran eszébe jutott.

Szabad idejében számtalanszor elővette fényképét s gyönyörködve nézegette.

Eszébe jutottak azok az idők, a miket a lányka közelében töltött. A délutánok, a mikor együtt voltak s a csókok, a miket titokban váltottak.

Készséggel beismerte már, hogy a mit ezzel a szerencsétlen lánnyal elkövetett, az nem vált dicsőségére. Neki, a tapasztalt, furfangos don Juannak, a ki még hozzá szép ember is volt, nem volt nehéz elcsábitani, megrontani azt a tapasztalatlan, egyszerű falusi lánykát, a ki bizott és szeretett.

És a bűnbánat lassanként sajátságos módon átváltozott szerelemmé.

A csécsap ficsur, a kinek soha sem volt egyetlen egy komoly gondolata sem, a ki előtt semmi sem volt elég szent arra, hogy gúnyt ne lehessen belőle üzni, a ki kikacagta a szerelmet, s a kinek a szíve nem szólalt meg soha: most maga is horogra akadt.

Addig, a míg karjai közt tartotta a kincset, a míg az egyedül csak neki ragyogott, neki világított, addig nem érzett egyebet, mint nemtelen vágyat a birhatására. És most, a mikor távol volt tőle, idegen világban, ismeretlen emberek között, a mikor megismerte a magánynak és elhagyatottságnak minden kinját, szíve sajogni, fájni kezdett. Visszavágyott azok közé a karok közé, melyek egykor oly szorosán fogták őt körül. Képzetele élenken szinezte ki azt a boldogságot, mely rá e karok között várt.

És minél többet gondolkozott, annál gyakrabban feltűnt előtte az elhagyott otthon képe, s annál jobban vágyott vissza.

Eltökélte magában, hogy a mint egy kis vagyont gyűjt össze, a melyből majd otthonában tisztességgel megélhet, visszatér.

Vissza jő, és jóvá tesz mindent.

Ismét fölkeresi Lillát s térdenállva kér tőle bocsánatot. S hitte, hogy ez a bocsánat nem fog elmaradni. Ismerte Lilla jóságos szívét. Ha látni fogja, hogy bűnbánata valódi, hogy könyei szívből fakadnak, bizonyára fel fogja őt emelni s békülé jobbját nyújtja ki, akkor együtt lesznek ismét. Fölujulnak a régi szép napok, hogy ne is muljanak el soha. Szakitanak az egész világgal, elkerülnek az embereket, s csendes, békés otthonukban keresik és találják fel a boldogságot.

Minő szépnek, minő vonzónak tetszett előtte minden!

A nagy dorbézolók egy bizonyos korban rendszeren ilyen változáson mennek keresztül. A sok zaj, a nagy láрма, az erőszakolt, perzselő élvezetek, s a folytonos változatosságok után hirtelen egy esendes révbe kíváncznak, a hol nyugtokat találják.

Ivánnál ezt az átalakulást nagyban sietette a távollét és a sivar körülmények, a melyek között élt.

Ez időben már önálló üzlettel bírt, mely virágzott és jövedelmezett. Nagyon ügyes ember volt. Játszva tudta megnyerni az embereket, a kik megszerették és fölkarolták.

És egy napon, a mikor összegyűjtött pénzét megszámlálta, elkészítette vagyona mérlegét, úgy vélte, hogy az már eléggé tetemes arra, hogy visszatérhessen.

Türelmetlen volt már és izgatott.

Sietett tudni gyógytárán. Aztán összedobta holmiját és egy szép napon megkezdte utját hazája felé.

A mikor a hajóra lépett, szíve örömmel telt meg. Kéjesen szívta magába a tenger levegőjét. Bucsut intett az új világnak, a mely idegen létére oly jól fogadta, s reménykedve, rózsás színen leste a jövőt. A fedélzeten töltötte ideje legnagyobb részét, sovár szemekkel nézve a vitorlákat, a melyeket kidagaszott a szél.

A napok lassan multak, s unalmasak voltak.

De végre mégis partra értek.

Hamburgban kötöttek ki, s Ivánnak kisebb gondja is nagyobb volt annál, hogy itt csak egy óráig is időzzék. Málháját a hajóból egyenesen a vonati indóházba vitette, s a legközelebbi vonattal indult hazája felé.

Keble duzzadt az örömtől.

Szülőföldjére érve szeméibe könyök lóptak. Ismerős hangokat hallott, ismerős alakokat látott mindenütt. Hálásan sohajtott fel:

— Itt! — Itt lehetek boldog!

A fővárosban szállt meg.

Innen aztán másnap utazott el Lilla szülőfalujába, a hova este érkezett meg.

Üresen talált mindent.

Megdöbbenve sétálgatott alá és fel a falucska utcáin. Kérdezősködni mindazonáltal nem mert, nehogy véletlenül felismerjék és feltűnést keltsen.

Igy vetődött el a korcsmába, a hol aztán a korcsmáros jóvótából megtudott mindent. Megsemmisülten, fájó szívvel tért az esti nyugalomra.

Lillát tehát elvesztette örökre.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Szécsány—Párdány.		3211 3213
		v. v. v. v.
		II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10 9.44
Módos	"	5.57 10.14
*Fény	"	5.49 10.23
Párdány	érk.	6.01 10.35

Párdány—Szécsány.		3212 3214
		v. v. v. v.
		II. III. o.
Párdány	ind.	6.49 3.19
*Fény	"	7.02 4.02
Módos	"	7.17 4.17
Szécsány	érk.	7.10 4.40

Nagy-Becskerek—Versecz.		3101 3111
		sz. v. v. v.
		II. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	8.15 —
Nagy-Becskerek-Bégapart	"	8.22 3.19
Lázárföld	"	8.50 3.48
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	"	— —
*Lajosmajor	"	— —
Szárcsa	"	9.16 4.14
Szécsány	érk.	9.29 4.30

Párdány l. alul		
Szécsány	ind.	9.39 4.74
Bóka	"	9.52 5.02
Kanak—Ó-Lécz	"	10.09 5.22
*Barárháza 6a. sz. őrház	"	10.17 5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.26 5.46
Györgyháza	"	10.36 5.58
Zichyfalva	"	10.48 6.15
Nagy-Margita	"	11.03 6.31
*Loudon-Tanya	"	11.10 6.40
Bethlen-Tanya	"	11.29 7.02
*Temes-Paulis	"	11.37 7.12
Versecz-Rét	"	11.44 7.20
Versecz	érk.	11.48 7.24

Versecz—Nagy-Becskerek.		3112 3102
		sz. v. v. v.
		II. III. o.
Versecz	ind.	5.12 2.35
Versecz-Rét	"	5.17 2.42
*Temes-Paulis	"	5.24 2.49
Bethlen-Tanya	"	5.34 2.57
*Loudon-Tanya	"	5.55 3.15
Nagy-Margita	"	6.04 3.23
Zichyfalva	"	6.16 3.35
Györgyháza	"	6.31 3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	6.50 4.02
*Barárháza 6a. sz. őrház	"	7.01 4.10
Kanak—Ó-Lécz	"	7.13 4.19
Bóka	"	7.33 4.35
Szécsány	érk.	7.46 4.46

Párdány l. alul		
Szécsány	ind.	8.01 4.36
Szárcsa	"	8.18 5.10
*Lajosmajor	"	— —
*Pusztá-Kenderes 8. sz. őrház	"	— —
Lázárföld	"	8.51 5.37
Nagy-Becskerek-Bégapart	"	9.22 6.04
Nagy-Becskerek	érk.	— 6.08

Menetrend a Nagykikinda—necskereki vasútvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskerek.		3011 3001
		v. v. sz. v.
		I. II. III. o.
Budapest ind.	{	7.00 7.46
Temesvár	{	9.20 11.30
Nagy-Kikinda	"	3.30 3.30
Karlova	"	4.34 4.11
Beodra	"	4.53 4.23
Török-Becse—Aracs	"	6.03 5.02
Kumán	"	6.33 5.23
Melencze	"	7.07 5.42
Ellemér	"	7.35 6.01
Nagy-Becskerek	érk.	7.59 6.18

Nagy-Becskerek—Nagy-Kikinda.		3002 3012
		sz. v. v. v.
		I. II. III. o.
Nagy-Becskerek	ind.	6.39 7.10
Ellemér	"	6.48 7.25
Melencze	"	7.11 8.08
Kumán	"	7.27 8.39
Török-Becse—Aracs	"	7.52 9.14
Beodra	"	8.27 10.00
Karlova	"	8.39 10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23 11.12
Temesvár	"	4.40 —
Budapest	{	2.05 7.20
	{	8.40 —

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

2479. szám ki. 1892. (38—3.2)

Hirdetmény.

Az elmúlt hét évben ugyyszólván egész Magyarországon oly óriási mértékben pusztítottak a hernyók, hogy az ország gyümölcsstermésének nagy részét tönkre tették.

A hernyók pusztítása a fák termőképességét az előző két évben annyira elgyöngítette, hogy sok helyen a gyümölcsstermés ez évre is kétségessé van téve, ennél fogva a nm. m. kir. földmívelésügyi miniszteriumnak az 1891. február 18-án 6412. szám alatt kelt kegyes körrendeletével elrendelni szükségesnek találta, hogy az ország ezen tekintélyes jövedelmi forrása, a gyümölcsstermelés, a hernyók pusztítása ellen erélyes intézkedések által biztosítottassék és e cél elérése végett az irtást kizárólag a legtöbb kárt okozó ugynevezett fehér galagonya pillangó és a sárga faru pille hernyóira, illetve azok fészkeire; továbbá a gyapjas pille petéire és a gyűrűs pillére nézve rendelte el.

Megjegyeztetik, hogy az első helyen említett két pille hernyói egyes ágakon pókháló forma szövetbe buzódva telelnek ki; ezeket a hernyófészkeket a magasabb ágakról is aránylag könnyen lehet póznákra kötött u. n. hernyózó ollók segítségével levágni és megsemmisíteni.

A gyapjas pille petéit a fák törzsére és vastagabb ágaira csomókban szokta letojni; a petecsomók könnyen felismerhetők, mert barnasárga b. ronszerű szöszbe vannak burkolva; irtásuk, mely nagyon egyszerű, abból áll, hogy a körülbelül tallér nagyságu petecsomók valamely alkalmas eszközzel levakartatnak, összegyűjtetnek és elégettetnek. A gyűrűs pille irtása a gyűrűalakban petéikkel berakott éves vesszőknél ollóval való eltávolítása és elégetése által történik.

Az említett hernyófajok ily módon való elpusztításainak mind nűt minden év márczius 20 ig be kell fejezve lennie.

Felhivatnak ennél fogva az összes helybeli kert- és szőlőtulajdonosok, a fenn jelzett rendelkezéseknek haladék talanul annyival is inkább feleljenek meg, minthogy ellenkező esetben az illető mulasztók kihágást követnek el és emiatt 2 fittól 50 frittig terjedhető és az országos közgazdasági alap javára fordítandó pénzbüntetéssel büntetettetni fognak.

Nagybecskerek, 1892. febr. 23.

Krsztics János.
polgármester.

1181. szám tkv 1892. (79—1.1)

Árverési hirdetmény.

A módosi királyi járásbíróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zsiros József módosi lakos végrehajtónak, Kornya Petrie végrehajtást szenvedettek elleni 189 forint 75 kr. tőke, ennek 1891. október 24. napjától járó 6% kamatai, 10 fitt jelenleg megállapított árverés kérésű költségek iránti végrehajtási ügyében a módosi kir. járásbíróság területéhez tartozó, a

gaádi 213. sz. ijkvben A. I. 1—7. sor-szám alatt foglalt fél urb. telek felére 796 forint becsértékben az árverést elrendeli és annak foganatosítására határnapul 1892. évi április hó 25. napjának, d. e. 10 óráját az illető község hivatalos helyiségében az alábbi feltételek mellett kintüzi.

1. Kikiáltási ár a fentebb kített becsár, a melyen alul is az árverésre kintüztött ingatlan eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át, vagyis tiz százalékot az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy 1881. évi LX. törvénycikk 42. § ában megjelölt árfolyamán és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. § ában ovadékképesnek nyilvánított értékpapirban kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. tczikk 170. § ában előírt a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság Módoson, 1892. február 3 án.

Dr. Forgách Béla.
kir. aljárásbíró.

808. sz. tkvi 1892. (78—1.1)

Árverési hirdetmény.

A módosi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Zsiros József módosi lakos végrehajtónak, Gagyán Nikolae, Riszta és Partonie tolvádiai lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 141 fitt 92 kr. tőke, ennek 1890. szept. hó 29. napjától járó 6% kamatai, 22 fitt perbeli és 20 forint jelenleg megállapított árverés kérésű költségek iránti végrehajtási ügyében a módosi kir. járásbíróság területéhez tartozó, a tolvádiai 582. számú telekjegyzőkönyvben A. I. 1. sor- és 11. öi. számú 400 □-öl beltelkes házra az 1881: LX. tczikk 156. § d) pontja alapján 392 fitt becsárban az árverést elrendeli és annak foganatosítására határnapul 1892. évi április hó 19. napjának, delelőtt 10 óráját az illető község hivatalos helyiségében az alábbi feltételek mellett kintüzi.

1. Kikiáltási ár a fentebb kített becsár, a melyen alul is az árverésre kintüztött ingatlan eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át, vagyis 39 fitt 20 kr. az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy 1881. évi LX. törvénycikk 42. § ában megjelölt árfolyamán és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 ik § ában ovadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi LX. tcz. 170. § ában előírt, a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság Módoson, 1892. január 25 én.

Dr. Forgách Béla.
kir. aljárásbíró.

90. sz. 1892. (87—1.1)

Árverési hirdetmény.

Alóli bírósági vjhajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaszi királyi járásbíróság 1892. évi 48 polg. számú végzése következtében Dr. Ocsó Mátyás ügyvéd által képviselt Dobrojevits István botosi lakos javára, Babity Illia farkasdi lakos ellen 4125 forint s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1086 fitt becsült 175 dupla mm. csöves kukoricza, egy kukoricza-kotárka, egy kocza, egy hordó és butorneműekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaszi királyi járásbírósnak 90. 1892. sz. végzése folytán 4125 fitt tőkekövetelés, ennek 1891. évi deczember hó 10. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 83 fitt 48 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Farkasdon adós hazánál leendő eszközzésére 1892. márczius hó 30. napjának, delelőtti 9 órája határidőül kintüztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ériutott ingóságok az 1881. évi LX. tczikk 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Kelt Perlaszon, 1892. márczius hó 6. napján.

Engl Zsigmond,
kir. járásbírósnak végrehajtó.

! Pénz !

földekre és házakra a legolcsóbb kamatok mellett
a legkisebb összegtől a legmagasabbig
közvetítettik.

A visszafizetés tetszés és tehetség szerint történhetik.

Pontos és gyors keresztülvezetés felett mindenki meggyőződve lehet és szolgálak minden e szakmába vágó felvilágosítással bérmentve.

Együttal ajánlom magamat mindennemű állami és magánsorsjegyek, arany és ezüst pénzek, idegen bankjegyek méltányos bevásárlása és eladására, nemkülönben mindennemű szelvények beváltására.

Igérvények minden buzásra. Részletlevelek valamennyi sorsjegyekről.

I. nagybecskereki váltó- és bizományi üzlet

Kadelsburger L.

(2-4)